

TRACTAMENT FISCAL DELS PAGAMENTS DELS DESCOMPTES SALARIALS

En aquesta nota us exposem el tractament fiscal que, amb caràcter general, reben els rendiments de treball pagats en compliment d'una resolució judicial ferma.

1) Imputació temporal

Com a regla general, els rendiments del treball s'imputen al període impositiu en que són exigibles pel perceptor (article 14.1 a) Llei 35/2006, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques). Ara bé, juntament amb aquesta regla general existeixen determinats casos en que són d'aplicació unes regles especials. Aquest és el cas dels salaris que no s'haguessin satisfet per trobar-se pendent de resolució judicial la determinació del dret a la seva percepció o la seva quantia (com és el cas dels descomptes salarials del 5%).

En aquests casos, la regla especial consisteix en què els imports no satisfets s'imputaran al període impositiu en que la resolució judicial sigui ferma (amb independència de quin sigui el moment en què es paguin).

Per tant, en el cas que una sentència obligui a pagar uns rendiments, aquests s'han d'imputar fiscalment a l'exercici en el què la sentència hagi guanyat fermesa.

2) Tractament fiscal (en funció del moment del pagament)

En funció del moment en què s'efectuï el pagament, podem distingir dos supòsits:

- Si els rendiments es paguen en el mateix exercici en què la sentència judicial ha esdevingut ferma, el tipus de retenció aplicable d'IRPF als rendiments és el que correspongui segons les circumstàncies personals dels contribuents en aquell exercici, i no s'han de fer declaracions complementàries.
- Si els rendiments a què fa referència la sentència es paguessin en exercicis posteriors als de la seva fermesa, tindrien la consideració d'endarreriments, se'ls aplicaria un tipus de retenció fix del 15%, i els treballadors i l'empresa els haurien d'imputar al període en que van ser exigibles (el de la fermesa de la sentència).

Els treballadors haurien d'efectuar la corresponent declaració complementària de l'IRPF, sense sanció ni recàrrec. Aquesta declaració complementària s'hauria de presentar en el termini que hi ha entre la data en que es cobressin els endarreriments i el final de l'immediat següent termini de presentació de la declaració de la renda.

L'empresa hauria de declarar el pagament d'aquests endarreriments en el moment de presentar el model 190 de l'exercici en què ha efectuat el pagament, indicant en la casella corresponent l'exercici al què s'han d'imputar.

3) Reducció del 40% sobre rendiments generats en més de dos anys

Quan els rendiments de treball que es perceben s'han generat en un període superior a dos anys (comptats de data a data), la Llei estableix la possibilitat d'aplicar sobre els mateixos una reducció del 40% a efectes del càlcul de l'IRPF.

Per tant, aquesta reducció seria aplicable als rendiments que reconegui la sentència ferma, sempre que el període al que facin referència sigui superior a dos anys, i es paguessin en un únic moment. Si es paguessin de manera fraccionada només es podria aplicar la reducció del 40% si el quocient entre els anys de generació i el fraccionament fos superior a 2 (per exemple: 4,2 anys de generació/2 fraccionaments=2,1).

A la resta de rendiments que puguin correspondre des de la data de la sentència fins a que es paguin no se'ls pot aplicar aquesta reducció.

L'objectiu d'aquesta nota és oferir una informació de caràcter general sobre la normativa aplicable. Contacteu amb nosaltres o amb els vostres assessors fiscals per determinar l'aplicació d'aquesta normativa al vostre cas concret.